

دوشنبه 7 بهمن 1398 - 1 جمادی الثانی 1441-26 ژانویه 2020

الحاق ایران به قرارداد جهانی آزادی تبادل افکار یونسکو (1344ش)

الحاق ایران به قرارداد جهانی آزادی تبادل افکار یونسکو (1344ش)، در چنین روزی در سال 1344 هـ ش ایران به قرار داد جهانی آزادی تبادل افکار یونسکو ملحق شد. قرن بیستم عصر آزادی اطلاعات نام گرفت و با از هم پاشیدگی موانع و ایجاد امکان ارتباط فرامرزی افراد با یکدیگر و جهانی شدن اقتصاد، فرهنگ، سیاست، افراد در معرض ارتباطات بیشتری قرار گرفتند که پیش از این چنین امری تا این اندازه سابقه نداشته است. یونسکو به عنوان نهاد بین المللی، تا کنون عهده دار چنین مسوولیتی بوده است. ایران نیز در سال 1344 با پیوستن به این قرار داد سعی کرد خود را در مسیر های مختلف اطلاعاتی پدید آمده، قرار دهد. در دوره سلطنت پهلوی ها در ایران هیچ نشانه ای از آزادی نبود زیرا نه آزادی مطبوعات وجود داشت و نه آزادی بیان و نه آزادی احزاب و تجمعات برای بیان افکار. پیوستن رژیم به این قرارداد فقط برای ظاهر سازی بود.

در گذشت نه‌سند، محقق و مترجم شهید ابانوی استاد "محتوی مینوی" (1355ش)، استاد مجتبی مینوی در سال 1282 ش در تهران به دنیا آمد و در کودکی به همراه پدر به سامرا رفت. تحصیلات ابتدایی را در سامرا و سپس در تهران، و تحصیلات عالی را در دارالفنون، دارالمعلمین مرکزی تهران، کالج سلطنتی و مدرسه مطالعات آسیایی و آفریقایی لندن گذراند. او در حدود سال 1305 ش، در مجلس شورای ملی، سمت تندنویسی داشت و از آن پس به ریاست کتابخانه ملی رسید. مینوی پس از مدتی راهی پاریس شد و همراه با سیدحسن تقی‌رلم&؛زاده، سیاست‌رلم&؛مدار دوران مشروطه، به لندن رفت. او در انگلستان به کار تألیف، تدریس و تعلیم پرداخت و به مدت ده سال، برای شبکه بی‌رلم&؛بی‌رلم&؛سی، گفتار فرهنگی تهیه می‌رلم&؛کرد. مینوی پس از بازگشت به ایران در دانشکده ادبیات و الهیات دانشگاه تهران تدریس می‌رلم&؛کرد و پس از مدتی بر اثر پافشاری برای عکس‌رلم&؛برداری از کتاب‌رلم&؛های کتابخانه‌های ترکیه، به عنوان رایزن فرهنگی ایران در ترکیه منصوب شد. استاد مینوی، بیشتر عمر خود را به تحقیق در متون قدیم ادبی و تاریخی زبان فارسی گذراند و در اواخر عمر، سرپرستی بنیاد شاهنامه را بر عهده داشت. از این استاد برجسته زبان و ادب فارسی، نزدیک به چهل کتاب از تألیف و ترجمه و تصحیح و حدود یکصد و شصت مقاله ادبی و انتقادی در مجلات ایرانی و خارجی منتشر شده است. پانزده گفتار، شیر و خورشید، داستان هزار داستان و شاهنشاهی ساسانیان از جمله تألیفات و ترجمه‌رلم&؛های استاد مینوی می‌رلم&؛باشند. استاد مجتبی مینوی در 73 سالگی درگذشت.

در گذشت "ابن عسکر" قاضی، مه‌خه فقیه ماکشم، (986 ق)، ابن عسکر، پس از طی مراحل مقدماتی تحصیل، طب ابن سینا را نیز فرا گرفت و به تحقیقات و مطالعاتش در زمینه‌رلم&؛ی علوم اسلامی ادامه داد. از ابن عسکر، رساله‌رلم&؛ای برجای مانده که شامل گزارشی از احوال برخی بزرگان مراکش در قرن دهم هجری قمری است و این اثر در مراکش از اهمیت زیادی برخوردار است. بعدها این کتاب مورد استفاده‌رلم&؛ی مورخین مراکشی قرار گرفت و بسیاری از آنان به هنگام تألیف برخی از آثارشان به آن استناد کرده‌رلم&؛اند. دیوان الشترقا از دیگر آثار ابن عسکر به شمار می‌رلم&؛رود.

تولد "انلیا آنته‌گ" ادیب و نه‌سند، بزرگ، روس، (1891م) (د.ک: 2 سیتامبر) ایلیا گریگوریویچ آرنبورگ داستان‌رلم&؛پرداز، منتقد و نمایش‌رلم&؛نامه‌رلم&؛نویس برجسته روسی در تاریخ 27 ژانویه سال 1891 میلادی در کیف اوکراین به‌رلم&؛دنیا آمد و از سن بیست سالگی به سرودن شعر پرداخت. او از دوران دانشجویی به فعالیت‌رلم&؛های انقلابی روی آورد و پس از چندی، راهی فرانسه شد تا این‌رلم&؛که هم‌رلم&؛زمان با پیروزی انقلاب شوروی در سال 1917م به کشورش بازگشت. آرنبورگ سال‌رلم&؛های طولانی با سمت خبرنگاری، در اروپای غربی و فرانسه به‌رلم&؛سر برد و در طی دوران جنگ داخلی اسپانیا، راهی این کشور گردید. از این‌رلم&؛رو، به‌رلم&؛علت فعالیت‌رلم&؛های هنری خویش و به‌رلم&؛ویژه خبرنگاری، به دریافت عالی‌رلم&؛ترین نشان‌رلم&؛های ادبی و اجتماعی کشور شوروی نائل گردید. درمورد ارزیابی آثار آرنبورگ باید گفت که کیفیت و حاصل کار رمان‌رلم&؛ها و داستان‌رلم&؛های کوتاه او، ناموزون اند. ایده‌رلم&؛های محوری آن‌رلم&؛ها معمولاً جالب توجه، و طنز او نیز گزنده است. با این‌رلم&؛همه، شخصیت‌رلم&؛های داستان‌رلم&؛های او بد پرورده شده‌رلم&؛اند، به زبان خودشان سخن نمی‌رلم&؛گویند و بی‌رلم&؛روح می‌مانند. بدین‌رلم&؛سان می‌توان گفت که آرنبورگ، روزنامه‌رلم&؛نگار و خاطره‌رلم&؛نویسی برجسته، شاعری میان‌رلم&؛مایه و رمان‌رلم&؛نویس و داستان کوتاه‌رلم&؛نویسی خوب و گاه عالی بود. آرنبورگ تنها نویسنده شوروی زمان خویش بود که درباره زندگی و فرهنگ غرب، آگاهی وسیعی داشت و با ادراک عمیق و لحن انتقادآمیز درباره آن بحث می‌رلم&؛کرد. مقاله‌رلم&؛های بی‌رلم&؛شمار وی پیوسته مورد پسند عامه مردم قرار داشت و در مقاومت مردم شوروی در برابر ارتش آلمان در جریان جنگ جهانی دوم از نفوذ فراوانی برخوردار بود. آرنبورگ در وصف و صراحت بیان، استادی و نیرومندی خاصی دارد. مجموع آثارش که حاکی از احساس پرشور برادری و هم‌رلم&؛بستگی افراد بشر با یک‌رلم&؛دیگر و نمودار ادبیات زمان جنگ است، در خارج از روسیه نیز محبوبیت عام یافته و به زبان‌رلم&؛های بسیاری ترجمه شده است. از آرنبورگ آثار متعددی به‌رلم&؛جای مانده است که «راه‌رلم&؛های

اروپا»، «اندیشه»؛ هاپی درباره آینده»، «حکایات جنگی»، «صلح»، «توفان» و «رویدادهای زمین» از آن جمله‌اند. هم‌چنین «ماجرای شگفت‌انگیز ژولیو ژورنیتو» را که هجو غرب است را بهترین کار او می‌دانند. ایلیا ارنبورگ سرانجام در 31 اوت 1967م در سن هفتاد و شش سالگی درگذشت.

ساخت اهلب، قرص، شمیمابه، اسپین (1900م) اولین قرص شیمیایی و دارویی مسکن توسط یک داروساز با تجربه آلمانی به نام فلیکس هوفمان اختراع شد که بعدها با نام اسپرین شهرت یافت. فلیکس هوفمان که تحصیلات خود را در رشته شیمی به پایان رسانیده بود و یک کارگاه بزرگ داروسازی داشت، این قرص را در 27 ژانویه 1900م برای تسکین دردهای کوچک و عوارض ساده درست کرد. مصرف اسپرین در سال‌های بعد به دلیل خواص ضد درد و ضد التهاب آن بسیار فراوان شد و همگان از آن استفاده می‌کردند. اما طی تحقیقات اخیر، اثرات سوء آن نیز مورد توجه قرار گرفته و استفاده از آن توصیه نمی‌شود.